

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کنترول کیفی قیر

مرکز مطالعات ژئوتکنیک و مقاومت مصالح

قیر

تعریف:

قیرها مایعاتی غلیظ و ویسکوز و یا حتی جامداتی هستند که عمدتاً شامل هیدروکربنها و مشتقات آنها بوده و در دی سولفید کربن قابل انحلال می باشد.

انواع قیر:

۱- قیر طبیعی یا معدنی

شامل قیر سنگها و قیرهای دریاچه ای می باشد.

۲- قیرهای نفتی

از پالایش نفت خام در برجهای تقطیر بدست می آید. آنچه در ته برج تقطیر باقی می ماند قیر خالص است. البته روشهای تولید دیگری نیز مدنظر قرار می گیرد

خلاصه روش تولید قیر

متداولترین روش در تولید قیر احیای مستقیم نفت خام یا انواع مخلوطهای خام به روش تقطیر در خلاء و تحت فشار هوا می باشد

۱- از روش تقطیر تحت فشار اتمسفریک جهت جداسازی بخشهای سبکتر نفت خام و یک جزء قیر قابل جوشش با نام پسماند اتمسفریک استفاده میشود. بعد از حرارت در کوره در برج تقطیر مواد سبک در بالا و مواد سنگین که دمایی جوشش بالاتری دارند در پایین جمع می شوند.

(بنزین 15°C - 165°C)، (نفتا 200°C - 150°C)، (نفت 260°C - 165°C)،

(گازوئیل سبک 315°C - 230°C)، گازوئیل سنگین (375°C - 300°C)

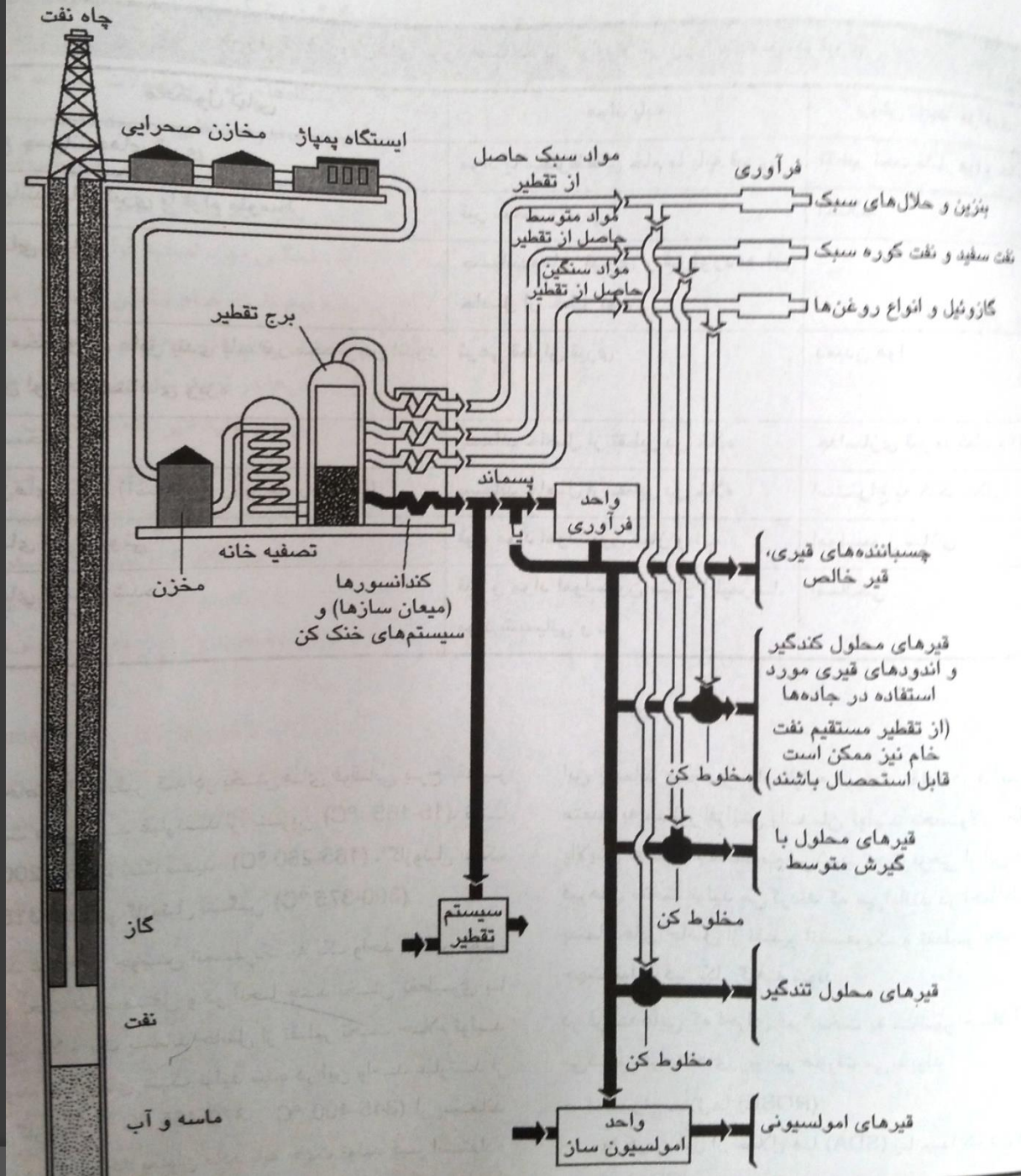
۲- پسماند غیر قابل جوشش اتمسفریک به یک واحد تقطیر عمل کننده تحت خلاء

منتقل و در آنجا چند بخش تقطیری با جوشش بالا و یک پسماند حاصل از تقطیر تحت خلاء تولید میشوند بخشهای سبک این بخش شامل انواع گازوئیل (370°C - 455°C ، 400°C - 345°C) می باشد.

از پسماند حاصل در این واحد به عنوان ماده پایه جهت تولید قیر استفاده می شود. (دمای تبخیر حدود 540°C)

۳- فرایندهای تولید قیر سخت می تواند شامل الف- استخراج حلال ب- جداکردن قیر از حلال یا جدا کردن قیر از پروپان ج- دمیدن هوا یا تصفیه به کمک **OX**

در عمل پالایشگاه ها ترکیبی یا همه موارد فوق را انجام و قیر های با درجه مختلف تولید می کنند

اجزا تشکیل دهنده قیر (هیدروکربورها)

۱- رزین ها:

هیدروکربورهاي است که نقش چسبندگي قير را دارد. نسبت کربن به هیدروژن بين $0/8$ تا $0/6$ متغیر است.

۲- روغن ها:

برکند رواني قير اثر مي گذارد و نسبت کربن به هیدروژن آنها کمتر از $0/6$ است.

۳- پارافین:

پارافین در قير باعث کم شدن خاصیت انگمي و چسبندگي قير مي شود

(چنانچه قيري بیش از ۲ درصد پارافین داشته باشد باید از مصرف این قير در آسفالت خوداري کرد)

قیر

قیر جسمی است به رنگ مشکی براق که از هیدروکربورهای مختلف با وزن مولکولی بالا تشکیل شده و در مقابل آب غیرقابل نفوذ بوده و دارای خواص چسبندگی می باشد.

قیر بسته به منشاء اولیه و روش تولید به انواع زیر موجود است.

۱- قیر نفتی (تقطیری)

۲- طبیعی

۳- مخلوط

۴- اصلاح شده

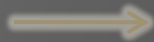
قیرهای تقطیری

اولین مرحله ای که بر روی نفت خام صورت می گیرد تقطیر است، نفت خام بعد از استخراج از چاه ابتدا تحت عملیات جداسازی مواد سبک و گوگرد قرار می گیرد و پس از آن به پالایشگاه منتقل و جداسازی مواد نفتی بر مبنای اختلاف نقاط جوش صورت می گیرد که ته مانده این عملیات قیر پایه یا VB می باشد.

فرمول کلی نفت

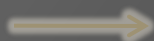

n=1

متان

n=2

اتان

n=3

پروپان

n=4

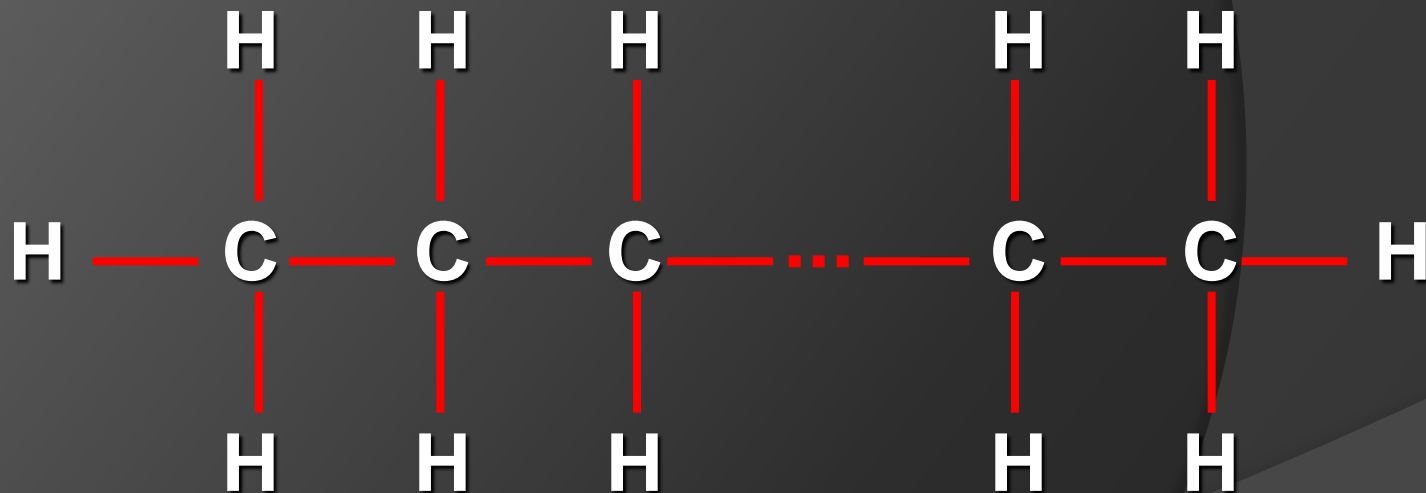

بوتان

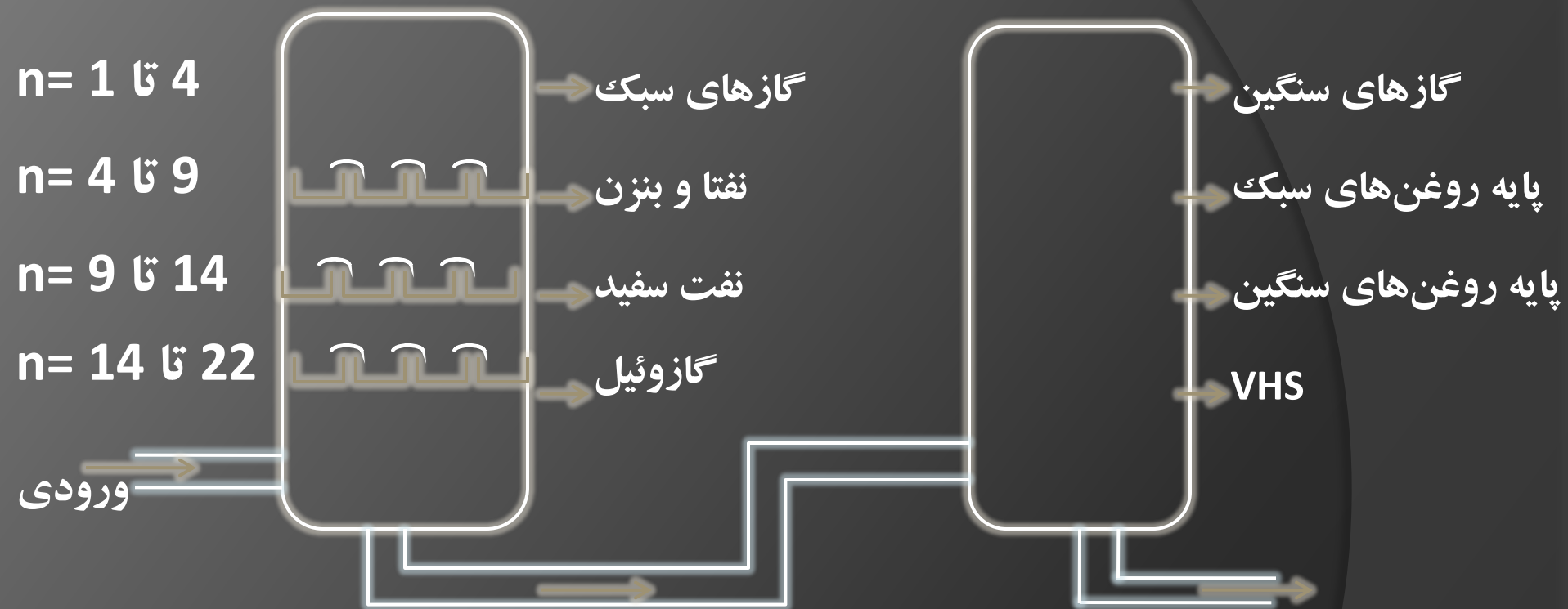
گازهای نفتی
LPG

IF $n > 50$

قیبر \longrightarrow

(حالت ایده آل)

برج تقطیر اتمسفریک
 درجه حرارت تا ۳۰۰
 درجه سانتیگراد

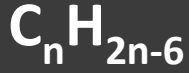
برج تقطیر در خلاء
 درجه حرارت ۳۵۰ تا
 ۶۰۰ درجه سانتیگراد

ترکیب شیمیائی قیر

قیر مخلوط ناهمگنی از اجزای پیچیده از هیدروکربنها در دسته مواد کلوئیدی است که عناصر تشکیل دهنده آن عبارتست از کربن حدود ۸۲ تا ۸۸ درصد، هیدروژن ۸ تا ۱۱ درصد، گوگرد صفر تا ۶ درصد و اکسیژن و نیتروژن صفر تا ۲ درصد.

هیدروکربن

آروماتیک

بنزن

تولوئن

آلیسیکلک

سیکلوآلکن

سیکلوپنتن

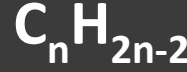

سیکلوآلکان

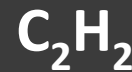
سیکلوپروپان

آلکین
(استیلن)

استیلن

پروپین

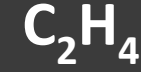

آلیفاتیک

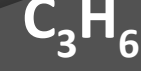
آلکن
(اولیفین)

اتیلن

پروپیلن

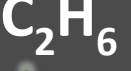
آلکان
(پارافین)

متان

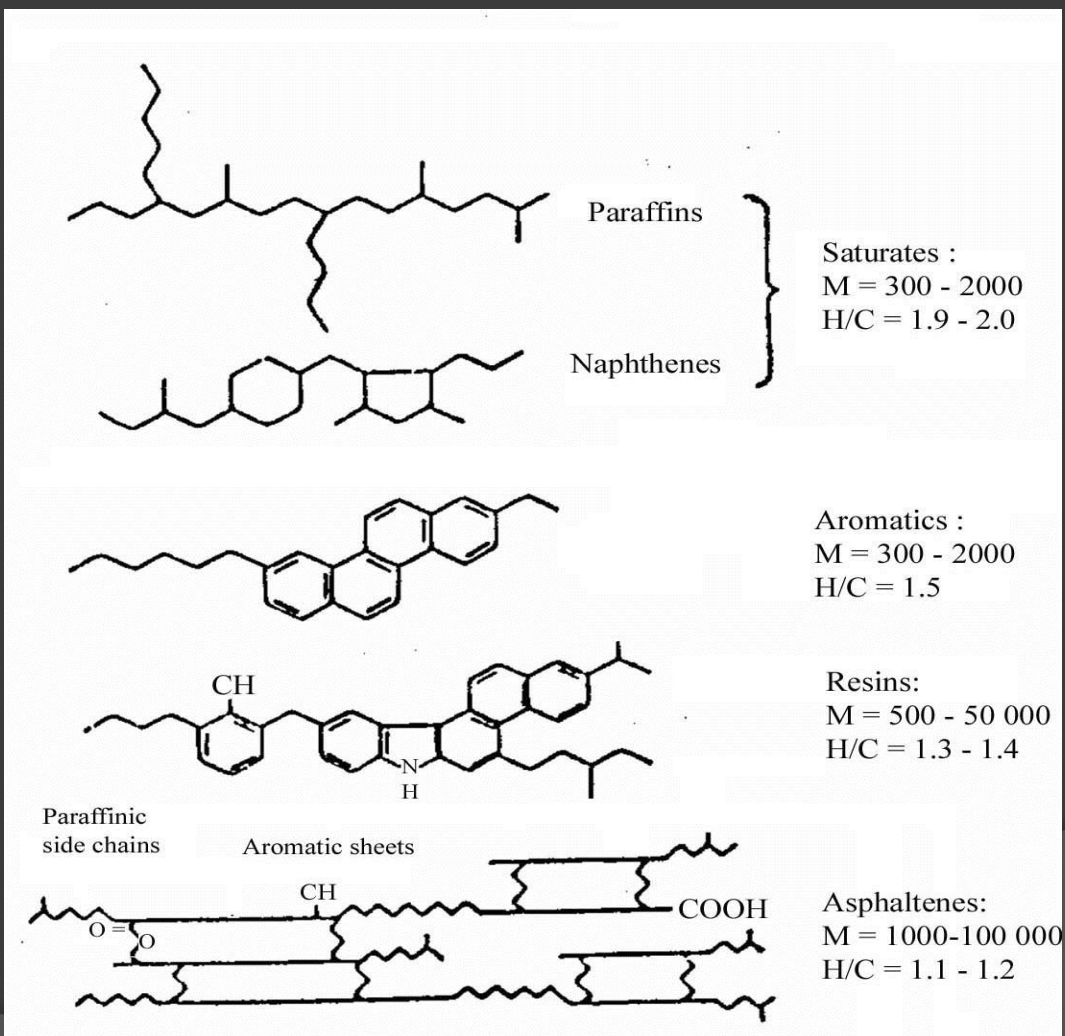
اتان

پروپان $C_3 H_8$

ساختمان شیمیایی قیر

در ساختمان شیمیایی قیر شامل چهار جزء اشباع، نفتیک، آروماتیک، پلار آروماتیک و آسفالتین به شرح زیر است.

برای مثال اجزاء شیمیایی نوع قیر نفتنی (تقطیری) ارائه می شود.

اجزاء قیر	درصد اشباع	نفتیک آروماتیک	آروماتیک قطبی	آسفالتن	درجه نفوذ
VB	16.06	47.86	35.16	2.05	200-300
60/70	15.83	39.58	35.43	10.26	60-70

رفتار رئولوژیکی قیر:

- علم تنش و کرنش سیالات با در نظر گرفتن زمان را علم رئولوژی گویند.

- قیرها عمدتاً سیالات غیر نیوتونی می باشند یعنی رابطه تنش برشی و سرعت

برشی، خطی نمی باشد.

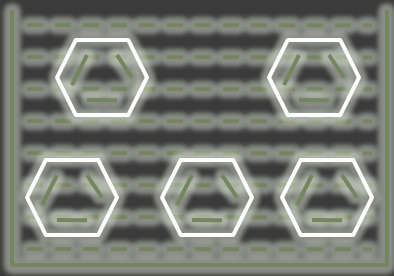
- در دما و فشار ثابت کندروانی قیر بسته به شرایط اعمال تنش متفاوت است (مثال

چکش و قیر).

- قیر هم رفتار ویسکوز دارد (در دمای بالا) و هم الاستیک در دمای پائین.

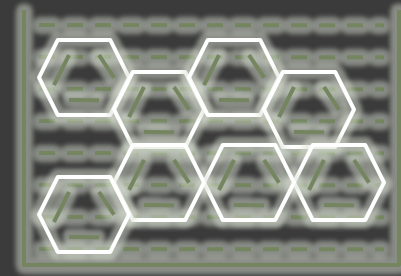
حالت کلوئیدی قیر

قیر مخلوطی کلوئیدی است که بسته به درصد آسفالتن می تواند به دو صورت محلول (SOL) یا ژلاتین (GEL) باشد.

GEL

آسفالتن در مالتن غوطه‌ور
(آسفالتن کمتر از ۱۵ درصد)

SOL

مالتن در بین شبکه آسفالتن
(آسفالتن بیش از ۱۵ درصد)

انواع قیرهای نفتی

۱- قیرخالص : باقی مانده ته برج تقطیر

۲- قیر دمیده : قیر خالص را تحت فشار و دمای ۲۰۰ تا ۳۰۰ درجه سانتی گراد در آن هوا می دمند . نتیجه درجه نفوذ کمتر و نقطه نرمی بیشتر نسبت به قیر خالص حاصل می شود.

عمده مصرف در راهسازی برای پرکردن درزها و ترکهای بتنی

۳- قیر محلول : از حل کردن قیر خالص در حلال ها و یا روغن های نفتی بدست می آید.

مورد مصرف: اندوذهای سطحی ، نفوذی ، آسفالت سطحی ، آسفالت سرد

انواع قيرهاي محلول

۱- قيرهاي زود گير RC

۲- قيرهاي دير گير MC

۳- قيرهاي کند گير SC

۱- قيرهاي زودگير RC

اکثراً از حلال بنزين استفاده مي شود.

چهار نوع

RC-70

RC-250

RC-800

RC3000

اعداد معرف کند رواني برحسب سانتي استوکس

مشخصات فنی قیرهای محلول زود گیر

درجه قیر زودگیر								روش آزمایش		آزمایش	
RC-۳۰۰۰		RC-۸۰۰		RC-۲۵۰		RC-۷۰		آستو	ای اس تی ام		
حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل				
۶۰۰۰	۳۰۰۰	۱۶۰۰	۸۰۰	۵۰۰	۲۵۰	۱۴۰	۷۰	T201	D2170	کندروانی صدم سینماتیک در ۶۰ °C (cst)	
--	۲۷	-	۲۷	--	۲۷	--	--	T79	D3143	نقطه اشتعال (طرف روباز) °C	
۰/۲	--	۰/۲	--	۰/۲	--	۰/۲	--	T55	D95	مقدار آب %	
--	--	--	--	--	--	--	۱۰	T78	D402	۱۹۰ °C	درصد حجمی مواد تقطیر شده در درجه حرارت‌های روبرو به مواد تقطیر شده در ۳۶۰ °C
--	--	--	۱۵	--	۳۵	--	۵۰			۲۲۵	
--	۲۵	--	۴۵	--	۶۰	--	۷۰			۲۶۰	
--	۷۰	--	۷۵	--	۸۰	--	۸۵			۳۱۵	
--	۸۰	--	۷۵	--	۶۵	--	۵۵			درصد حجمی قیر باقیمانده از تقطیر ۳۶۰ °C	
۱۲۰	۸۰	۱۲۰	۸۰	۱۲۰	۸۰	۱۲۰	۸۰	T99	D5	درجه نفوذ (۱/۱۰ میلی‌متر)*	آزمایش روی قیر باقیمانده از تقطیر
--	۱۰۰	--	۱۰۰	--	۱۰۰	--	۱۰۰	T51	D113	خاصیت انگمی (سانتیمتر)	
--	۹۹	--	۹۹	--	۹۹	--	۹۹	T74	D2042	حلالیت در تری کلورو اتیلن (%)	

توضیح: نمونه‌گیری قیر با روش D140 ای اس تی ام یا آستو T40 انجام می‌شود.

۲- قير محلول کند گیر

از حل کردن قیر خالص درمواد ي در حدود نفت سقید تهیه می شود.

پنج نوع:

MC-30

MC-70

MC-250

MC-800

MC-3000

اعداد معرف کند رواني برحسب سانتي استوکس می باشد.

مشخصات فنی قیرهای محلول کند گیر

درجه قیر کندگیر										روش آزمایش		آزمایش	
MC-۳۰۰		MC-۸۰۰		MC-۲۵۰		MC-۷۰		MC-۳۰		آشتو	ای اس تی ام		
حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل				
۶۰۰۰	۳۰۰۰	۱۶۰۰	۸۰۰	۵۰۰	۲۵۰	۱۴۰	۷۰	۶۰	۳۰	T201	D2170	کندروانی صدم سینماتیک در °C ۶۰ (cst)	
--	۶۶	--	۶۶	--	۶۶	--	۳۸	--	۳۸	T79	D3143	نقطه اشتعال (ظرف روباز) °C	
		۰/۲	--	۰/۲	--	۰/۲	--	۰/۲	--	T55	D95	مقدار آب %	
--	--	--	--	۱۰	۰	۲۰	۰	۲۵	--	T78	D402	۲۲۵ °C	درصد حجمی مواد تقطیر شده در درجه حرارت‌های روبرو به مواد تقطیر شده در °C ۳۶۰
۱۵	۰	۳۵	۰	۵۵	۱۵	۶۰	۲۰	۷۰	۴۰			۲۶۰	
۷۵	۱۵	۸۰	۴۵	۸۷	۶۰	۹۰	۶۵	۹۳	۷۵			۳۱۵	
--	۸۰	--	۷۵	--	۶۷	--	۵۵	--	۵۰			درصد حجمی قیر باقیمانده از تقطیر °C ۳۶۰	
۲۵۰	۱۲۰	۲۵۰	۱۲۰	۲۵۰	۱۲۰	۲۵۰	۱۲۰	۲۵۰	۱۲۰	T49	D5	درجه نفوذ (۱/ میلی‌متر)*	آزمایش روی قیر باقیمانده از تقطیر
--	۱۰۰	--	۱۰۰	--	۱۰۰	--	۱۰۰	--	۱۰۰	T51	D113	خاصیت انگمی (سانتیمتر)	
--	۹۹	--	۹۹	--	۹۹	--	۹۹	--	۹۹	T44	D2042	حلالیت در تری کلرور اتیلن (%)	

توضیح: نمونه‌گیری قیر با روش D140 ای اس تی ام یا آشتو T40 انجام می‌شود.

* به تشخیص دستگاه نظارت آزمایش کندروانی بر حسب پواز در ۶۰ درجه سانتیگراد (ASTM D2171) می‌تواند جایگزین آزمایش درجه نفوذ شود. در این صورت حداقل و حداکثر کندروانی برای هر یک از قیرها به ترتیب ۳۰۰ و ۱۲۰۰ پواز تعیین می‌شود. در هیچ شرایطی انجام هر دو آزمایش، مورد نیاز نیست.

۳- قيرهاي دير گير

از حل قير خالص در روغن ها و حلال هاي دير گير نفتي مانند گازوئيل يا نفت كوره بدست مي آيد.

چنانچه از تقطير نفت خام بدست آيد به آن **Road oil** مي گويند.

چهارنوع:

SC-70

SC-250

SC-800

SC-3000

مشخصات فنی قیرهای محلول دیرگیر

درجه قیر دیرگیر								روش آزمایش		آزمایش
SC-۳۰۰۰		SC-۸۰۰		SC-۲۵۰		SC-۷۰		آشتو	ای اس تی ام	
حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل			
۶۰۰۰	۳۰۰۰	۱۶۰۰	۸۰۰	۵۰۰	۲۵۰	۱۴۰	۷۰	T201	D2170	کندروانی سینماتیک در 60°C (cst)
—	۱۰۷	—	۹۳	—	۷۹	—	۶۶	T79	D3143	نقطه اشتعال (ظرف روباز) $^{\circ}\text{C}$
۰/۵	—	۰/۵	—	۰/۵	—	۰/۵	—	T55	D95	مقدار آب %
۵	—	۱۲	۲	۲۰	۴	۳۰	۱۰	T78	D402	درصد حجمی مواد تقطیر شده در 360°C
۳۵۰	۴۰	۱۶۰	۲۰	۱۰۰	۸	۷۰	۴	T201	D2170	کندروانی سینماتیک قیر باقیمانده از تقطیر در 60°C (cst)
—	۸۰	—	۷۰	—	۶۰	—	۵۰	T56	D243	درصد قیر باقیمانده در تقطیر با درجه نفوذ ۱۰۰
—	۱۰۰	—	۱۰۰	—	۱۰۰	—	۱۰۰	T51	D113	خاصیت انگمی قیر باقیمانده با درجه نفوذ ۱۰۰
—	۹۹	—	۹۹	—	۹۹	—	۹۹	T44	D2042	حلالیت درتری کلرور اتیلن (%)

توضیح: نمونه گیری قیر با روش D140 ای اس تی ام و یا آشتو T40 انجام می شود.

قیرابه ها (امولسیون های قیری)

از مخلوط کردن قیر و آب با يك ماده امولسیون ساز بدست مي آید.

قیر با ابعاد يك تا ۱۰ میکرون در آب شناور است.

۵۵ تا ۶۵ درصد قیر — حداکثر ۵/۰ درصد امولسیون ساز و مابقی آب

موارد مصرف:

اندوذهای قیری ، آسفالت سرد و سطحی ، درزگیری و لکه گیری ، تثبیت خاک و غبارنشانی

مزیت قیرآبه ها نسبت به قیرهای محلول

عدم نیاز به حرارت ، ایمنی و غیرقابل اشتعال بودن ، اختلاط با سنگدانه های مرطوب یا پخش آنها روی بستر مرطوب و...

در قیرآبه ها فقط آب تبخیر شده که برای محیط زیست خطری ندارد.

در قیرهای محلول حلال های نفتی آن تبخیر و تصعید می شود.

انواع قیرابه ها

قیرابه ها برحسب نوع بار ذره ای ایجاد شده در سطح دانه ها ی شناور قیر به دو گروه اصلی

آنیونیک (بار منفی ذرات شناور قیر)

کاتیونیک (بار مثبت ذرات شناور قیر)

که هرکدام شامل سه گروه

گروه	آنیونیک	کاتیونیک
زود شکن	RS	CRS
کند شکن	MS	CMS
دیر شکن	SS	CSS

قیرها در راهسازی

انتخاب صحیح برای شرایط گوناگون اجرایی و مصارف ناهمگون به کیفیت مصالح ، شرایط جوی و جغرافیایی وسایل و اجرایی کار ، نوع و میزان ترافیک بستگی دارد

ویژگی ها و مشخصات قیرها

- ◎ **قوام- consistency (ویسکوزیته):** قیر ها موادي ترموپلاستیک هستند و بر مبنای قوام یا قابلیت جاری شدن در دماهای مختلف از یکدیگر متمایز می شوند. جهت مقایسه قوام قیرها باید آنها را در یک دمای معین و یکسان بررسی کرد.
- ◎ **خلوص- purity:** قیرهای خالص باید حداقل $99/5\%$ در دی سولفید کربن حل شود
- ◎ **ایمنی:** قیر نباید تا دمای ۱۷۵ درجه کف نماید و باید دارای نقطه اشتعال مناسب باشد

مشخصات فني قير هاي خالص جهت توليد آسفالت

از تقطير مستقيم مواد نفتي تهيه شود.

فاقد آب بوده و وقتي كه تا ۱۷۵ درجه سانتي گراد حرارت داده مي شود كف نکند.

قير موجود در مخازن ذخيره كارگاه و يا قيرهاي كه توسط تانكر به كارگاه حمل مي شود هيچگاه نبايد بيش از ۱۷۵ درجه گرم شود يا در حين گرم كردن دود كند.

بكار بردن شعله مستقيم به بدنه مخازن قير به هيچ وجه مجاز نمي باشد.

گرم كردن قير در مخازن توسط لوله هاي حاوي روغن داغ و يا بخار يا دستگاههاي الكتريكي مناسب و يا وسايل مناسب ديگر

درجه حرارت قير ورودي به واحد مخلوط كن در هيچ حالي نبايد از ۱۵۰ درجه سانتيگراد تجاوز نکند.

قيرهاي مصرفي در آسفالت گرم و بتن آسفالتي

قير مصرفي از نوع قيرهاي خالص مي باشد.

تقسيم بندي قيرهاي خالص برحسب درجه نفوذ و ويسكوزيته مي باشد.

قيرهاي گروه نفوذي مطابق با مشخصات **AASHTO M20**

قيرهاي گروه ويسكوزيته مطابق با مشخصات **AASHTO M226**

مشخصات فنی قیرهای گروه نفوذ

AASHTO M20

TABLE 1 Requirements for a Specification for Asphalt Cement

	Penetration Grade									
	40-50		60-70		85-100		120-150		200-300	
	Min	Max	Min	Max	Min	Max	Min	Max	Min	Max
Penetration at 25°C (77°F) 100 g., 5 s	40	50	60	70	85	100	120	150	200	300
Flash point, Cleveland Open Cup °C (°F)	232 (450)	—	232 (450)	—	232 (450)	—	218 (425)	—	177 (350)	—
Ductility at 25°C (77°F) 5 cm per min, cm	100	—	100	—	100	—	100	—	—	—
Solubility in trichloroethylene percent	99	—	99	—	99	—	99	—	99	—
Thin-film oven test, 3.2 mm (1/8 in.), 163°C (325°F) 5 hour	—	0.8	—	0.8	—	1.0	—	1.3	—	1.5
Loss on heating, percent	58	—	54	—	50	—	46	—	40	—
Penetration, of residue, percent of original	—	—	50	—	75	—	100	—	100	—
Ductility of residue at 25°C (77°F) 5 cm per min, cm	Spot test (when and as specified (see Note 1) with):									
Standard naphtha solvent										Negative for all grades
Naphtha-xylene solvent, percent xylene										Negative for all grades
Heptane-xylene solvent, percent xylene										Negative for all grades

NOTE 1—The use of the spot test is optional. When it is specified, the Engineer shall indicate whether the standard naphtha solvent, the naphtha-xylene solvent, or the heptane-xylene solvent will be used in determining compliance with the requirement, and also, in the case of the xylene solvents, the percentage of xylene to be used.

معایب دسته بندی قیرها بر حسب درجه نفوذ

- آزمایش نفوذ يك آزمایش تجربي است که در آن ترکیبي از رفتار الاستیک و ویسکوز قیر اندازه گیری می شود. نتایج حاصل از این آزمایش می بایست به نحوی با عملکرد واقعی روسازی مرتبط گردد تا ارزش و اعتبار آن مشخص گردد
- در این تقسیم بندی سختی قیر فقط در يك دمای متوسط سنجیده می شود.
- با این که اثر پیر شدگی در آزمایش TFOT سنجیده می شود. اما اثر مسن شدن قیر در بلند مدت و تاثیر آن در روسازی مجهول می ماند

مشخصات فنی قیر برحسب ویسکوزیته

ASTM D3381 – AASHTO M226

آزمایش

AC - 40 AC - 30 AC - 20 AC - 10 AC - 5 AC - 2.5

4000 ± 800 3000 ± 600 2000 ± 400 1000 ± 200 500 ± 100 250 ± 50

ویسکوزیته برحسب پوآز در 60°C

ویسکوزیته برحسب سانتی استکس در

400 350 300 250 175 125

135°C حداقل

40 50 60 80 140 220

درجه نفوذ در 25°C

232 233 232 219 177 163

درجه اشتعال برحسب سانتیگراد

حلالیت درتری کلروراتیلن حداقل درصد

99/0 99/0 99/0 99/0 99/0 99

آزمایش بر روی قیر باقیمانده از فیلم نازک قیر:

20000 15000 10000 5000 2500 1250

ویسکوزیته برحسب پوآز در 60°C حداقل

25 40 50 75 100 100*

کشش در 25°C برحسب سانتیمتر حداقل

● در **ASTM D3381** و **ASTM M226** ویسکوزیته مطلق در دمای ۶۰ درجه به عنوان ویژگی اصلی فیزیکی جهت دسته بندی قیرها معرفی شده. البته ویسکوزیته در دمای ۱۳۵ درجه نیز معمولاً مورد استفاده قرار می گیرد. هدف از بررسی وضعیت قیر در این دو درجه حرارت تعیین محدوده قوام می باشد. دمای ۶۰ درجه حداکثر دمای تقریبی سطح روسازی حین بهره برداری می باشد و دمای ۱۳۵ درجه دمای تقریبی قیر حین پخش آسفالت است. بدین ترتیب در این نوع دسته بندی قوام قیر جهت دستیابی به کارایی مطلوب آسفالت هنگام پخش و نیز سفتی لازم در تابستان حین بهره برداری مورد توجه قرار گرفته است.

آزمایشات قیر خالص

- ویسکوزیته
- درجه نفوذ
- نقطه اشتعال
- اثر گذشت زمان (پیر شدگی)
- شکل پذیری
- قابلیت انحلال
- وزن مخصوص

آزمایشهای قیرهای خالص

روش آزمایش		شرح آزمایش	ردیف
AASHTO	ASTM		
T228	D70	وزن مخصوص در ۲۵ درجه سانتیگراد	۱
T49	D5	درجه نفوذ در ۲۵ درجه سانتیگراد (۱۰۰ گرم - ثانیه)	۲
T53	D36	نقطه نرمی (گلوله - حلقه) بر حسب سانتیگراد	۳
T51	D113	مقدار کشش در ۲۵ درجه سانتیگراد بر حسب سانتیمتر	۴
T44	D2042	حلالیت در تترا کلرواتیلن	۵
T48	D92	درجه اشتعال (روباز - کلوند) سانتیگراد	۶
T201	D2170	ویسکوزیته کینیماتیک در ۱۳۵ درجه سانتیگراد بر حسب سانتی استکس	۷
T202	D2171	ویسکوزیته مطلق در ۶۰ درجه سانتیگراد بر حسب پواز	۸
T179	D1754	لعاب نازک قیر (۱۶۳ درجه سانتیگراد - پنج ساعت)	
		افت حرارت بر حسب درصد	۹
		درجه نفوذ بعد از آزمایش (افت حرارتی)	۱۰
		نسبت درصد درجه نفوذ بعد از آزمایش به درجه نفوذ اولیه	۱۱
		مقدار کشش قیر بعد از آزمایش در ۲۵ درجه سانتیگراد	۱۲

۱- تعیین نقطه اشتعال:

ASTM D92 - AASHTO T48

دمای که قیر با نزدیک کردن شعله به آن جرقه یا آتش می گیرد.

در این روش ظرف مخصوص را تا محل علامت گذاری شده از قیر پر کرده و حرارت می دهند در ابتدا سرعت حرارت دادن سریع ولی در انتها سرعت حرارت ثابت و کم می شود .

در اثر حرارت دادن نمونه گازهای در سطح نمونه ظاهر می شود که چنانچه شعله ای به آن نزدیک شود آتش می گیرد.

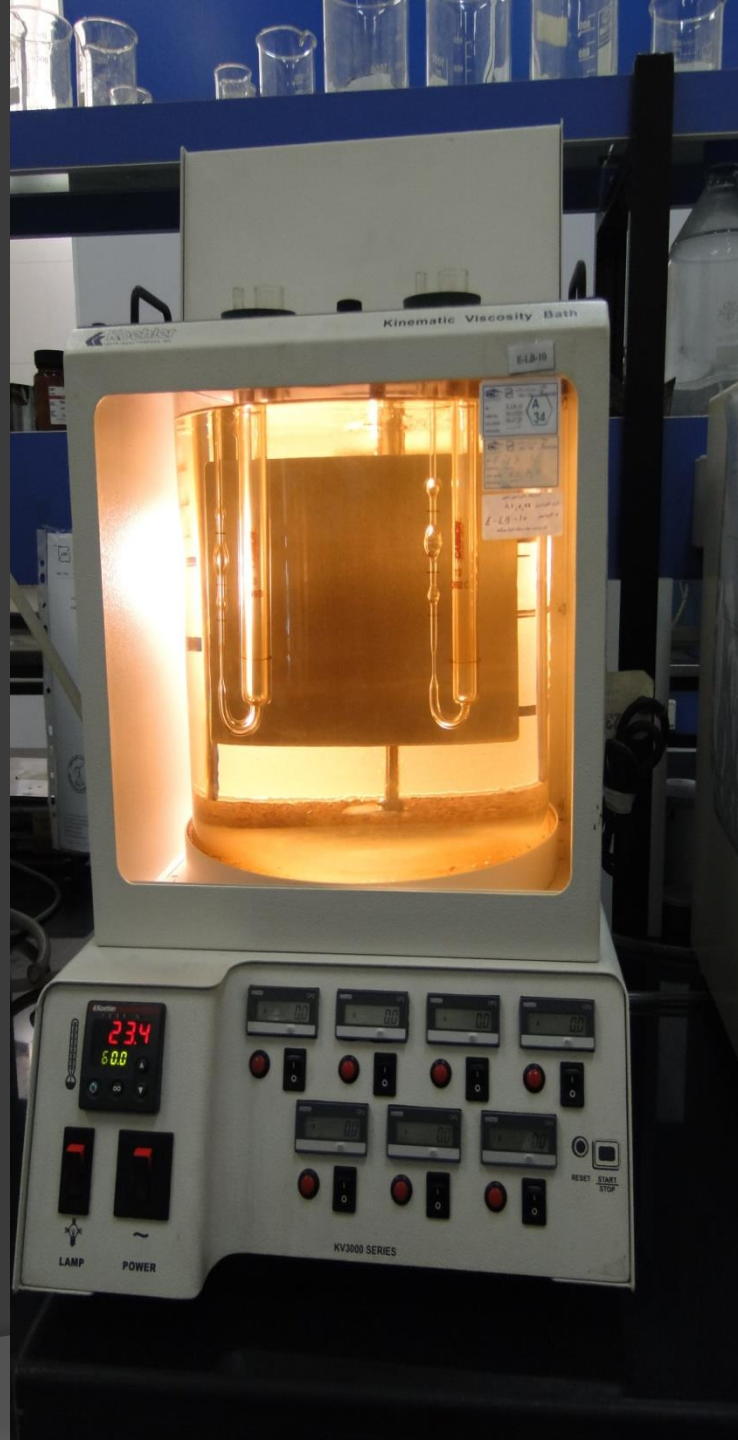
آزمایش ویسکوزیته قیر

۱- ویسکوزیته مطلق قیر : در دمای ۶۰ درجه اندازه گیری می شود از دو نوع ویسکومتر تحت خلاء استفاده می شود. در این روش برای تأمین دما از حمام آب استفاده می شود. قیر تا حد معین داخل ویسکومتر ریخته شده سپس در حمام آب ۶۰ درجه و تحت خلاء قرار میگیرد — مدت زمانی که طول می کشد (بر حسب ثانیه) تا قیر بین دو خط نشانه حرکت کند به دقت اندازی گیری و از ضرب این زمان در ضریب کالیبره ویسکومتر ، ویسکوزیته قیر بر حسب پواز به دست می آید.

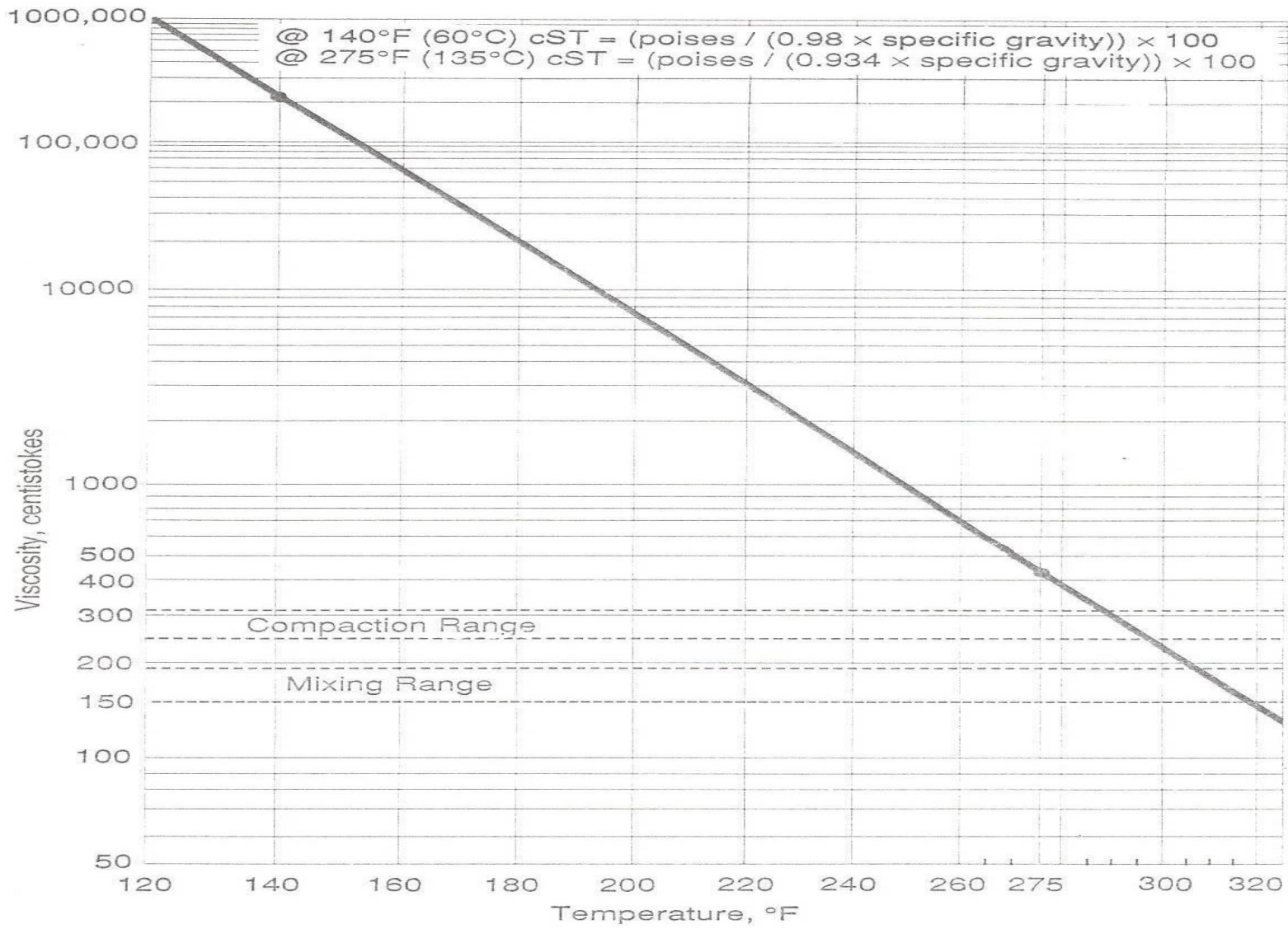
۲- ویسکوزیته کینیماتیک قیر (D2170): ویسکوزیته قیر در دمای ۱۳۵ درجه اندازه گیری می شود و نیازی به خلاء نمی باشد. از حمام روغن برای تأمین دما استفاده میشود. بعد از پر کردن ویسکومتر که بیشتر از نوع cross-arm است با گرم کردن قیر داخل لوله تا به خط نشانه اول رسید زمان شروع و بعد از رسیدن به خط دوم زمان متوقف و قرائت می شود و از ضرب این زمان در ضریب کالیبره ویسکومتر ، ویسکوزیته قیر بر حسب سانتی استوک به دست می آید.

نکته : در ویسکوزیته کینیماتیک نیروی گرانش موجب جریان یافتن قیر در لوله موین می شود و چگالی قیر بر سرعت و نرخ جریان در این لوله ها تاثیر گذار است اما در ویسکوزیته مطلق عامل حرکا ایجاد خلاء است نیروی گرانشی تاثیر زیادی ندارد.

حساسیت دمایی

◎ گاهی اوقات وسیکوزیته های اندازه گیری شده در دو دمایی ۶۰ و ۱۳۵ درجه سانتیگراد را بر روی یک نمودار ویسکوزیته-دما ترسیم نموده و دو نقطه به دست آمده با یک خط به هم متصل می شود. شیب این خط بیانگر حساسیت دمایی قیر است. قیرهایی که حساسیت دمایی بالایی دارند در دماهای بالا نرم شده و در دمایی پایین نیز سخت می شوند که این مسئله موجب عملکرد نامطلوب روسازی می شود.

آزمایش وزن مخصوص قیر

ASTM D70 - AASHTO T228

وزن مخصوص عبارت است از نسبت وزن معینی از قیر در دمای ۲۵ درجه به وزن آب هم حجم آن در همان دما

برای اندازه گیری وزن مخصوص با استفاده از پیکنومتر های مخصوص با گنجایش ۲۴ تا ۳۰ میلی لیتر و وزن حدود ۴۰ گرم کاربرد دارد.

25 ml

E24/10

124

.757

25 ml

DRAUS

GT410

PRINT

MODE

OFF

آزمایش درجه نفوذ

ASTM D5 - AASHTO T49

تعریف: میزان نفوذ سوزن استاندارد تحت اثر بار ۱۰۰ گرم در مدت ۵ ثانیه در قیر ۲۵ درجه سانتی گراد برحسب دهم میلیمتر

نتیجه هر قدر قیری نرمتر باشد درجه نفوذ آن بیشتر خواهد بود.

انواع قیرهای خالص گروه درجه نفوذ

۲۰۰-۳۰۰ ، ۱۲۰-۱۵۰ ، ۸۵-۱۰۰ ، ۶۰-۷۰ ، ۴۰-۵۰

آزمایش تعیین نقطه نرمی ASTM D36 – AASHTO T53

تعریف:

درجه حرارتی که در آن درجه حرارت ساچمه ای با وزن مشخص در سطح قیر از درون حلقه ای با ابعاد مشخص عبور کرده و فاصله یک اینچی را در حمام طی می نماید. معمولاً اکثر قیرها در این درجه دارای ویسکوزیته مشخص می رسند.

آزمایش انگمی قیر

ASTM D113 - AASHTO T51

خاصیت انگمی قیرها بوسیله کشش قیر و اندازه گیری فاصله کشیده شدن قیر قبل از بریدن برحسب سانتیمتر در درجه حرارت مشخص انجام می شود آزمایش معمولاً در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد و با سرعت ۵ سانتی متر در دقیقه انجام می شود .

هر قدر شکل پذیری قیری بیشتر باشد خاصیت چسبندگی آنهم بیشتر خواهد بود.

آزمایش افت حرارتی قیر

ASTM D6 - AASHTO T47

افت حرارتی عبارتست از درصد کاهش وزن نمونه در حرارت ۱۶۳ درجه سانتی گراد به مدت ۵ ساعت نسبت به وزن اولیه

در این مدت نمونه روی یک صفحه فلزی با سرعت ۵ دور در دقیقه داخل یک اون دوار قرار داده می شود

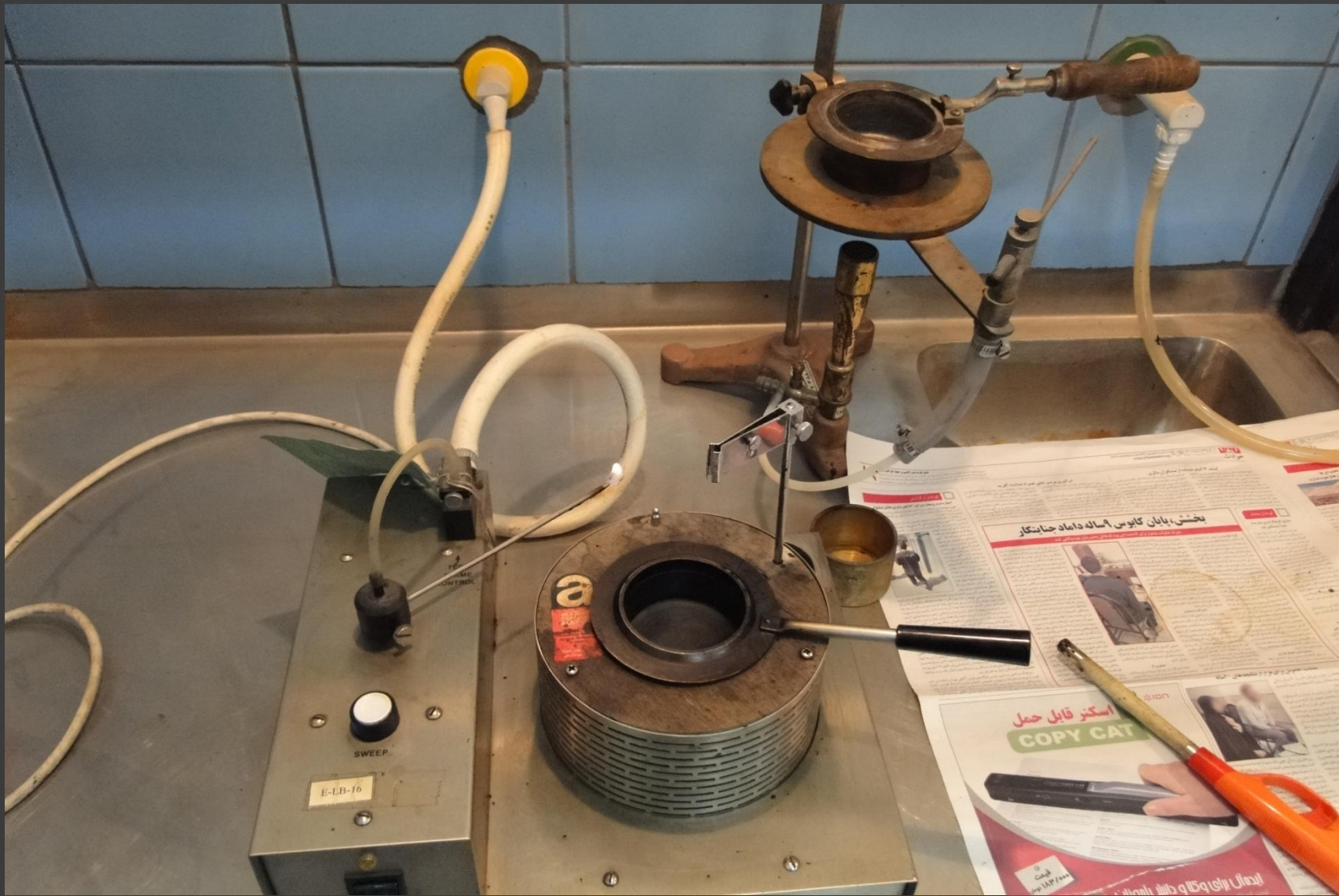
در اثر حرارت دادن قیر در سطح گسترده و در تماس با هوا مواد فرار مواد فرار و روغنهای قیر تبخیر شده و اکسیداسیون و تغییر شیمیائی در مولکولهای قیر بوجود می آید در نتیجه این تغییرات چسبندگی قیر کمتر و قیر سختهتر می شود.

آزمایش نقطه اشتعال ASTM D92 - AASHTO T48

دمای که قیر با نزدیک کردن شعله به آن جرقه یا آتش می گیرد.
در این روش ظرف مخصوص را تا محل علامت گذاری شده از قیر پر کرده و حرارت می دهند در ابتدا سرعت حرارت دادن سریع ولی در انتها سرعت حرارت ثابت و کم می شود.

در اثر حرارت دادن نمونه گازهای در سطح نمونه ظاهر می شود که چنانچه شعله ای به آن نزدیک شود آتش می گیرد.

آزمایش حلالیت قیر در تتراکلرید کربن

ASTM D2042 - AASHTO T44

این آزمایش برای تعیین مقدار حلالیت قیرهای خالص و قطران راهسازی که دارای مقدار کمی ماده معدنی باشند مورد استفاده قرار می‌گیرد. بطور خلاصه مقدار مشخصی از نمونه (۲ گرم) را در حلالی آلی (تتراکلرید کربن) یا تری کلرید اتیلن (۱۰۰ ml) حل نموده و از روی صافی مخصوصی عبور می‌دهند آنچه که بر روی صافی می‌ماند، مواد نامحلول می‌باشد.

حساسیت حرارتی قیرها

مقدمه:

خاصیت قیر این است که نسبت به تغییرات درجه حرارت تغییر حالت می دهد.

با افزایش درجه حرارت درجه نفوذ افزایش می یابد

با افزایش درجه حرارت غلظت یا ویسکوزیته قیر کم می شود.

حساسیت حرارتی قیرها به روش PI

معمولا درجه نفوذ قیرهای خالص در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد اندازه گیری می شود .
رابطه بین درجه نفوذ و درجه حرارت:

$$\text{Log (pen)} = A.T + C$$

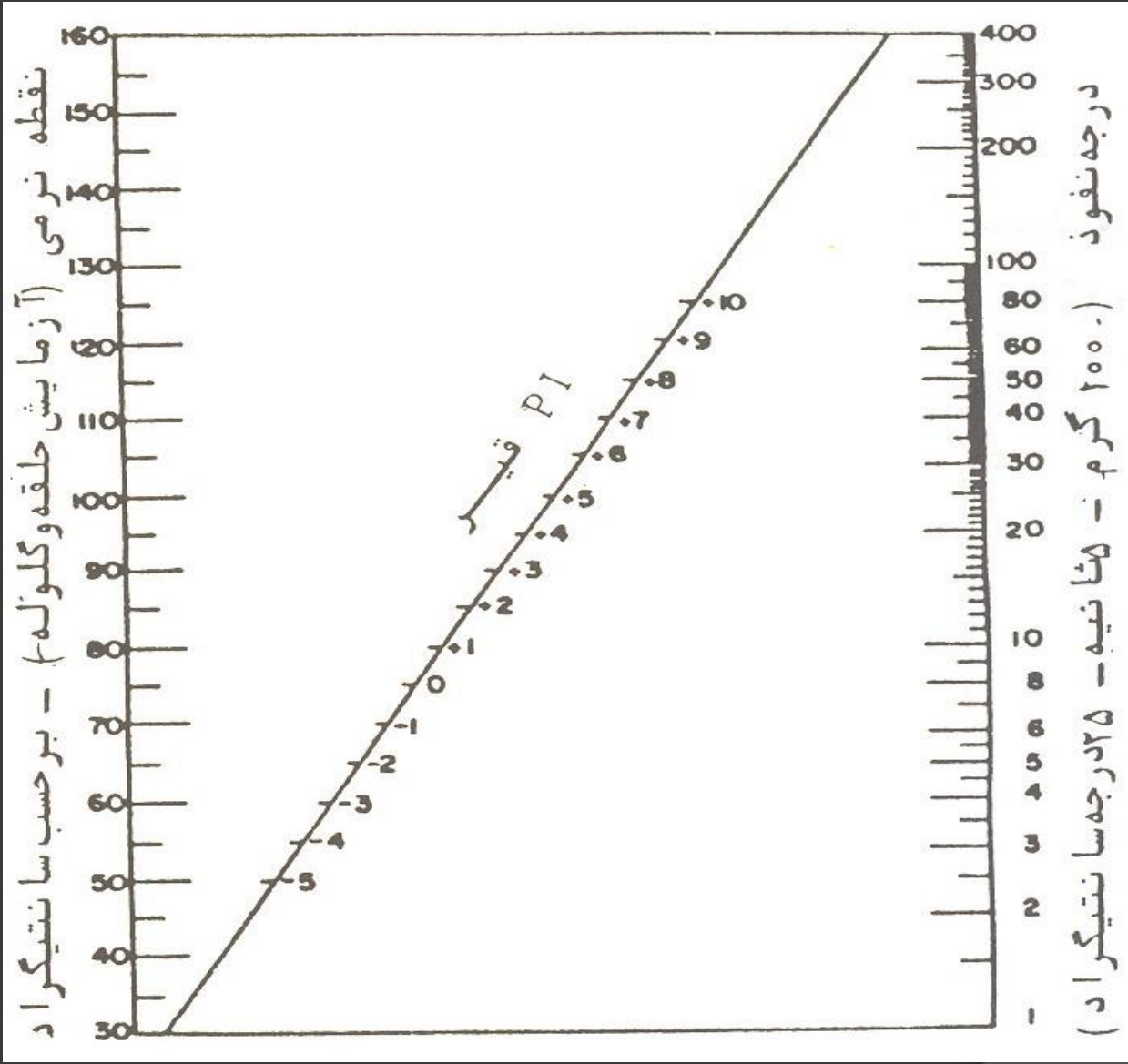
(یک رابطه خطی بین لگاریتم درجه نفوذ و حرارت)

pen: درجه نفوذ

A: ضریب حساسیت حرارتی قیر

T: درجه حرارت

C: نرمی قیر

شیب این خط معرف حساسیت حرارتی قیر نسبت به درجه حرارت می باشد.

$$A = \frac{\log p_2 - \log p_1}{t_2 - t_1}$$

درجه نفوذ قیرها در نقطه نرمی معادل ۸۰۰ log می باشد بنابراین

$$A = \frac{\log 800 - \log pen(at 25^{\circ}C)}{T - 25}$$

P_1, P_2 درجه نفوذ قیر در دمای t_1, t_2
 T : درجه حرارت نقطه نرمی بر حسب سانتی گراد

$$PI = \frac{20 - 500A}{1 + 50A}$$

حساسیت حرارتی قیرها به روش PVN

این روش براساس اندازه گیری درجه نفوذ قیر در 25°C و کند روانی قیر در 135°C برحسب استوکس استوار است

V : غلظت قیر برحسب سانتی استوکس در 135 درجه سانتی گراد

$$PVN = -1.5 \left(\frac{L - \text{Log } V}{L - M} \right)$$

$$L = 4.25800 - 0.7967 \text{Log pen. at } 25^{\circ}\text{C}$$

$$M = 3.46289 - 0.61094 \text{Log pen. at } 25^{\circ}\text{C}$$

حساسیت حرارتی قیر به روش PVN(25-60C)

بسیاری از مشکلات آسفالتی در منطقه به حساسیت حرارتی قیر در دمای بین ۲۵-۶۰ درجه مربوط می شود.

که موجب تغییر شکل رویه آسفالتی مانند قیر زدگی ، نرم شدن ، فتیله شدن می گردد.

$$PVN(25 - 60^{\circ} C) = -1.5 \frac{(6.489 - 1.590 \text{Log}P - \text{Log}V)}{(1.050 - 0.2234 \text{Log}P)}$$

P : درجه نفوذ در ۲۵ درجه سانتی گراد

V : غلظت برحسب پواز در ۶۰ درجه سانتی گراد

درجه بندي حساسيت حرارتي قيير

۱- قيير با حساسيت حرارتي كم

$$PI, PVN, PVN(25-60^{\circ}C) > -0.5$$

۲- قيير با حساسيت حرارتي متوسط

$$-1 \leq PI, PVN, PVN(25-60^{\circ}C) \leq -0.5$$

۳- قيير با حساسيت حرارتي زياد

$$PI, PVN, PVN(25-60^{\circ}C) < -1$$

خلاصه نتایج حساسیت حرارتی قیرها
بر روی ۱۰۰ نمونه آزمایشی

حساسیت زیاد کمتر از ۱-	حسایت متوسط ۵/۰- تا ۱-	حساسیت کم بزرگتر از ۵/۰-	روش محاسبه حساسیت حرارتی
۶۱%	۲۴%	۱۵%	PI
۳۸%	۵۰%	۱۲%	PVN
۶۵%	۳۰%	۵%	PVN(25-60°C)

معایب قیرها با حساسیت حرارتی زیاد

- ۱- در واحد مخلوط کن موجب تولید مخلوط روان و با غلظت کم ، که گیرش آنها کند و تدریجی می باشد. پخش و کوبیدن این مخلوطها باعث تاخیر در زمان غلطک زنی (۲-۳ ساعت) بعد از پخش می شود.
- ۲- مخلوط آسفالت در حین حمل از نظر اندود قیری سنگدانه ها و ضخامت آنها تغییر حالت می دهد . قیر از سنگدانه ها جدا شده و بشکل آزاد در مخلوط جایی می گیرد و آن را به حالت فیزیکی روان و خمیری در می آورد.

۳- لایه آسفالتی بعد از گذشت مدت نسبتاً طولانی هم نمی تواند ترافیک سنگین را تحمل نماید.

۴- در سطح این آسفالتها بلافاصله بعد از پخش توسط فینیشر ترکهای مرئی دیده می شود که با غلطک زدن اصلاح نمی گردد.

۵- معمولاً درجه حرارت اختلاط قیر و سنگدانه برای تولید مخلوط آسفالت با کارایی لازم ، کاهش داده می شود ولی متعاقباً موجب خشک نشدن مصالح سنگی می گردد.

۶- آسفالت متراکم شده گرایش شدید به قیر زدگی و هر قدر حساسیت حرارتی بیشتر باشد قیر زدگی نیز افزایش می یابد.

۷- ایجاد ترکهای انقباضی در زمستان در رویه آسفالتی

شکننده گی و سخت تر شدن که موجب گسیختگی برشی می شود.

۸- گرایش به واکنش های اکسیداسیون ، فتواکسیداسیون و در نهایت سخت شدن و فرسوده شدن و کاهش دوام قیر

از توجه شما متشکریم